

Oponentní posudek bakalářské práce
Performing Arts center - Arch Center
Autor bakalářské práce: Tatiana Ondřejková
Vedoucí bakalářské práce: prof. Akad. arch. Vladimír Soukenka
Datum: červen 2023

Předmětem bakalářské práce je novostavba centra pro performing arts. Stavba situovaná na břehu řeky Vltavy v místě rozhraní ulice Jankovcova a Jateční v pražských Holešovicích. Budova je koncipovaná vizuálně jako pevný betonový objem vykrajaný prosklenými sférickými průřezy jak v rovině fasád tak v půdorysu v místě hlavního vstupu a je částečně zapuštěna do terénního lomu nábreží tak, že vstup je do úrovně označované jako 2.NP.

Urbanismus a architektonické řešení

Ze situace se dozvíme pouze základní parametry, trochu zde chybí detailnější pojednání navazujícího parteru, ale řešení je celkem logické s tím, že není naznačeno jak se dostaneme ke služebnímu vstupu v úrovni 1.NP položeného o podlaží níže než je hlavní vstup – chybí naznačení schodiště či rampy z úrovně ulice. Je zde nastavena premisa, že parkování je řešeno mimo objekt a přilehlé okolí, ale bylo by vhodné naznačit, jak bude probíhat alespoň zásobování objektu a to i směrem právě ke snížené úrovni.

Poloha v záplavovém území – zde autorka definuje, že ochrana bude spočívat v protipovodňových stěnách, jež zabrání průniku vody k budově, což je řešení možné, otázkou je nakolik by pak bylo reálné v dané úrovni nad hladinou řeky.

Celkový architektonický výraz stavby je tedy z exteriéru solitérní pevná architektura odhalující své nitro pouze lokálními geometrizovanými výřezy, z tohoto pohledu má architektonické řešení jasný výraz a je konzistentně zapracované v rámci bakalářského projektu bez větších kompromisů.

Dispoziční řešení je vcelku logické, nabízí se zde ale několik otázek:

Trochu zarazí nepoměr velikosti sálu a zkušební místnosti vůči velikosti zázemí pro herce, které je velmi velkorysé. Škoda, že zázemí pro hlavní sál je o úroveň výše a herci tak musí ze šaten po schodech. Hlavní sál je pak atypického tvaru, což je pro performing ale akceptovatelné. Zázemí u zkušebního sálu v 1.NP je velkorysé a je přístupné v úrovni tohoto sálu. Zkušební sál by si v zájmu univerzality využití zasloužil přímý přístup ze společných prostor aby mohl být rovněž být využíván veřejností bez nutnosti přístupu přes chodbu.

Vložená galerie v 1.NP vytváří zajímavý, ale trochu stísněný prostor kruhového půdorysu vložený do společných komunikačních prostor, škoda že nemá alespoň třeba horní přísvětlení denním světlem, vazba na sklad galerie není přímá, což zásadně nevádí ale opět není optimální.

Pozor na minimální šířky dveří – u wc pro vozíčkáře ne 700, ale minimálně 800 mm a u vstupů do wc a sprch pro herce ne 600 ale minimálně 700 mm. Celkově by bylo ideální s ohledem na funkční využití jako performing arts center pokud by dispozice umožňovala trochu větší variabilitu a univerzálnost – možnost variabilněji využívat a případně propojovat některé prostory (například velké a vizuálně zajímavé společné komunikační prostory).

Konstrukční řešení stavby je funkční – založení na pilotách je popsáno správně včetně tvarování základové desky a řešení hydroizolace spodní stavby. Navržený kazetový strop nad 1.NP je efektní a velmi nákladné řešení, zastřešení nad 2.NP vytvářející střešní plášť v kombinaci ocelového příhradového roštu je opět poměrně nákladné řešení, ale umožňuje vytvořit poměrně výrazně konzolovou část nad vstupem s LOP bez nosných sloupků. Toto řešení by patrně mohlo projít určitou optimalizací s pouze minimálním nebo nezatelným dopadem na vizuální stránku fasády ve vstupu – využít sloupky LOPu jako nosné a ušetřit si problémy s konzolám, případně zůstat u ŽB konstrukčního systému i v případě střešního pláště a zbavit se nutnosti kombinovat monolit s komplikovanou příhradovou konstrukcí, již bude navíc třeba ochránit proti požáru.

V tomto případě mám poznámku – požárně bezpečnostní řešení je velice pečlivě a podrobně vypracované, ale chybí mi tam právě zmínka o tom, jak je docíleno požadovaných odolností konstrukcí. To je v praxi většinou právě úkol pro architekta ve spolupráci s požárním technikem a často to omezuje užití některých typů konstrukcí a případná navržená dodatečná ochrana ovlivňuje vzhled dotčených konstrukcí.

Fasáda – fasádní plášť je tvořen zavěšenými betonovými deskami na ocelovém nosném skrytém roštu. Toto řešení je pojato vcelku logicky a formáty betonových desek jsou rozměrově rozumně velké. Prolomení této pevné fasády je pak navrženo standardní proskleným lehkým obvodovým pláštěm – zde je řešení opět rozumně zvládnuto.

Skladby konstrukcí – skladby jsou funkční, ale u skladby střechy 1 je uvedena navíc spádová vrstva, která není zakreslena a není ani potřeba, neboť spád je docílen v rámci tepelné izolace. Tepelná izolace by pak měla být buď kombinace XPS nebo EPS spádové klíny s navrženými asfaltovými pásy (nebo variantně s mPVC) nebo naopak minerální vlna uložená na spádové vrstvě s krytem s mPVC fólií.

Detaily jsou v zásadě funkční u detailu napojení chodníku ke vstupu v úrovni 2.NP je nutno HI vrstvu vytáhnout až na podkladní a prahový profil vstupních dveří.

Vnitřní prostředí budovy a TZB

Vnitřní prostředí je řešeno logicky s nuceným větráním s rekuperací tepla a chladu.

Interiér – řešení interiéru je kultivované a zdařilé.

Celkově lze konstatovat, že autorka úkol zvládla poměrně úspěšně s menšími výhradami uvedenými výše. Tyto výhrady nesměřují k tomu, že by navržené řešení nebylo funkční, ale zasloužilo by si určitou úvahu směrem k dosažení optimálního výsledku. Kvituji celkově podrobný popis a podrobnost řešení jednotlivých řešených částí projektu. Doporučuji hodnocení B.